

Контроль за якістю навчання
з дисципліни
Адаптивний спорт
Спеціальність 017 Фізична культура і спорт
освітній рівень – бакалавр/магістр

1. Методи навчання

1.1. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності:

- 1) За джерелом інформації:
 - Словесні: лекція (традиційна, проблемна, лекція прес-конференція) із застосуванням комп'ютерних інформаційних технологій (PowerPoint – Презентація), семінари, пояснення, розповідь, бесіда.
 - Наочні: спостереження, ілюстрація, демонстрація.
 - Практичні.
- 2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.
- 3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.
- 4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів (з книгою); виконання індивідуального навчального завдання.

1.2. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності (навчальні дискусії; створення ситуації зацікавленості – метод цікавих аналогій тощо).

2. Методи контролю

Навчальні досягнення студентів оцінюються за модульно-рейтинговою системою, в основу якої покладено принцип поопераційної звітності, обов'язковості модульного контролю, накопичувальної системи оцінювання рівня знань, умінь та навичок; розширення кількості підсумкових балів до 100.

У процесі оцінювання навчальних досягнень студентів застосовуються наступні методи:

- *Методи усного контролю* (індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, екзамен).
- *Методи письмового контролю* (модульне письмове тестування, звіт, реферат, есе).
- *Комп'ютерного контролю* (тестові програми).
- *Методи самоконтролю* (уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз).

2.1. Контроль за навчальними досягненнями

2.2. Розподіл балів по дисципліні

Поточне оцінювання			Підсумковий тест		Сума балів
Змістовні модулі					
	ЗМ1	ЗМ2	К.р	Реферат/ презентація	

денна	20	60	10	10	100
заочна	20	60	10	10	100

3. Завдання для самостійної роботи студентів

Самостійна робота студента є основним засобом засвоєння навчального матеріалу у вільний від аудиторних занять час.

До самостійної роботи студента належить: опрацювання навчального матеріалу, виконання індивідуальних завдань, науково-дослідна робота. Вона становить від 1/3 до 2/3 загального обсягу навчального часу, відведеного на вивчення конкретної дисципліни студента денної форми навчання. Враховуючи тижневе навчальне навантаження студента відповідно до навчального курсу, щотижнева самостійна робота має бути в межах 16-30 годин.

3.1. Види самостійної роботи студентів

До самостійної роботи студента належать наступні види робіт:

- опрацювання матеріалу лекцій – 0,5 год. на 2 год. лекції;
- підготовка до практичного заняття (семінару) – 0,5 год. на 2 год. семінару;
- опрацювання окремих тем робочої програми, які не викладаються на лекціях – визначається обсягом тем, винесених на самостійну роботу;
- виконання розрахунково-графічної роботи – 10-12 годин;
- підготовка індивідуального завдання, реферату – 6-8 годин;
- підготовка до модульної контрольної роботи – 2 години;
- підготовка до заліку – 6 годин;
- підготовка до екзамену – 30 годин.

Зміст самостійної роботи студента над конкретною дисципліною визначається навчальною робочою програмою дисципліни, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Методичні матеріали для самостійної роботи студентів повинні передбачати можливість проведення самоконтролю з боку студента. Для самостійної роботи студенту також рекомендують відповідну наукову та фахову монографічну і періодичну літературу, електронні підручники тощо.

Матеріали дисциплін для забезпечення самостійної роботи студентів розміщують на освітньому сайті Університету.

Матеріал навчальної дисципліни, передбачений робочим навчальним планом для засвоєння студентом у процесі самостійної роботи, виносять на підсумковий контроль разом з матеріалом, який було опрацьовано під час проведення аудиторних занять.

Індивідуальні роботи з дисципліни (реферати, розрахункові, графічні, розрахунково-графічні роботи, курсові та ін.) сприяють поглибленому вивченню студентом теоретичного матеріалу, формуванню вмінь, використанню знань для вирішення відповідних практичних завдань.

Види індивідуальних робіт, термін виконання, термін здачі/захисту визначаються робочим навчальним планом.

Індивідуальні роботи виконуються студентами самостійно із забезпеченням необхідних консультацій з окремих питань з боку викладача.

3.2. Критерії оцінювання самостійної роботи студентів

Критерії оцінювання індивідуальної роботи з дисципліни (у вигляді реферату)

№	Критерії оцінювання роботи	Максимальна к-ть балів за кожним критерієм
1	Обґрунтування актуальності, складання плану реферату, формулювання мети, задач, методів дослідження	2
2	Критичний аналіз, сутність та зміст першоджерел. Наявність фактів, ідей, результатів досліджень в логічній послідовності. Аналіз сучасного стану проблеми, перспективи подальшого вивчення тощо.	3
3	Дотримання правил реферуванням наукових публікацій	1
4	Висновки за результатами досліджень, обґрунтованість власної позиції, рекомендації та пропозиції щодо розв'язання проблеми.	2
5	Дотримання вимог щодо технічного оформлення роботи (титульний аркуш, план, вступ, основна частина, висновки, додатки, список використаних джерел).	2
Разом		10

Шкала оцінювання індивідуальної роботи з дисципліни (у вигляді реферату)

Рівень виконання	Кількість балів, відповідає рівню	Оцінка за традиційною системою
Високий	9-10	Відмінно
Достатній	7-8	Добре
Середній	4-6	Задовільно
Низький	0-3	Незадовільно

3.3. Орієнтовна тематика для реферативної роботи: індивідуальна робота.

4. Організація та проведення модульного контролю

4.1. Форма контролю – КОНТРОЛЬНА РОБОТА/НОРМАТИВИ

Вимоги до проведення контрольної роботи: *письмове завдання*.

1. Загальна характеристика Олімпійський руху.
2. Типологічна класифікація Олімпійського руху.
3. Характерні ознаки змагань Олімпійського руху.
4. Ігри осіб з інвалідністю в Олімпійському русі.
5. Генеза Паралімпійського руху.
6. Програма Паралімпійських ігор.
7. Генеза Дефлімпійського руху.
8. Програма Дефлімпійських ігор.

9. Генеза руху Спеціальних Олімпіад.
10. Діяльність Людвіга Гуттманна як фундатора Паралімпійського руху.
11. Діяльність Юніс Кеннеді Шрайвер як фундатора руху Спеціальних Олімпіад.
12. Керівні організації адаптивного спорту в Україні.
13. Міжнародні керівні організації адаптивного спорту.
14. Аналіз участі спортсменів України в Паралімпійських літніх іграх.
15. Аналіз участі спортсменів України в Паралімпійських зимових іграх.
16. Етико-деонтологічні аспекти спортивно-оздоровчої роботи з особами з інвалідністю.
17. Переваги спорту в роботі з особами з інвалідністю.
18. Проблема вибору особами з інвалідністю виду спорту.
19. Вимоги до тренера, який працює з особами з інвалідністю.
20. Класифікація спортсменів для участі в змаганнях в адаптивному спорті.
21. Сучасна класифікація спортсменів-учасників Паралімпійських ігор.
22. Фактори, що зумовлюють виникнення та розвиток адаптивного спорту.
23. Адаптивний спорт як соціальне явище.
24. Концепція, мета та завдання адаптивного спорту.
25. Загальні принципи адаптивного спорту.
26. Методичні принципи адаптивного спорту.
27. Специфічно-спортивні принципи адаптивного спорту.
28. Загальні соціальні функції адаптивного спорту.
29. Специфічні соціальні функції адаптивного спорту.
30. Специфічність вимог до організації спортивних змагань для осіб з інвалідністю.
31. Використання мануально-м'язового тестування (ММТ) в класифікації осіб з ПОРА.
32. Загальна характеристика нозології пошкодженнями опорно-рухового апарату.
33. Загальні завдання занять спортом з особами з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
34. Спеціальні завдання занять спортом з особами з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
35. Корекційні завдання занять спортом з особами з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
36. Визначення рівня фізичної підготовленості осіб з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
37. Табори активної реабілітації.
38. Корекційно-реабілітаційна програма спортсменів з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
39. Базові види спорту, що використовуються у заняттях з особами з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
40. Атлетична гімнастика як базовий вид спорту для осіб з пошкодженнями опорно-рухового апарату, її характеристика.

41. Плавання як базовий вид спорту для осіб з пошкодженнями опорно-рухового апарату, його характеристика.
42. Проблеми класифікації в сучасному адаптивному спорті.
43. Класифікація спортсменів з ураженням хребта і спинного мозку.
44. Класифікація спортсменів з церебральним паралічем.
45. Класифікація спортсменів з ампутаціями.
46. Класифікація спортсменів з іншими пошкодженнями опорно-рухового апарату.
47. Специфічні засоби та методи спортивного тренування осіб з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
48. Діяльність організації “Спеціальні Олімпіади України”.
49. Завдання занять спортом з особами з відхиленнями розумового розвитку.
50. Визначення права участі в “Спеціальних Олімпіадах”.
51. Організація і проведення змагань за програмами Спеціальних Олімпіад.
52. Класифікація осіб з відхиленнями розумового розвитку.
53. Вікові групи учасників змагань за програмами “Спеціальних Олімпіад”.
54. «Правило 15%» – основа формування дивізіонів в змаганнях “Спеціальних Олімпіад”.
55. Види змагань за програмою “Спеціальних Олімпіад”.
56. Принципи дивізіонування в змаганнях за програмою “Спеціальних Олімпіад”.
57. Характеристика тренувальних програм “Спеціальних Олімпіад”. 58. Структура та зміст спортивного тренування з особами з відхиленнями розумового розвитку.
58. Методичні положення проведення тренувальних занять для осіб з відхиленням розумового розвитку.
59. Філософія “Спеціальних Олімпіад”.
60. Визнані види спорту в програмах Спеціальних Олімпіад.
61. Офіційні види спорту в програмах Спеціальних Олімпіад.
62. Національно-популярні види спорту в програмах Спеціальних Олімпіад.
63. Заборонені види спорту в програмах “Спеціальних Олімпіад”.

4.2. Критерії оцінювання якості навчання (модульна оцінка)

Шкала оцінювання успішності студентів під час модульного контролю

Оцінка	Кількість балів
Відмінно Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу в повному обсязі з незначною кількістю (1-2) несуттєвих помилок (вищий рівень)	10
Дуже добре Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу майже в повному обсязі/ зі значною кількістю несуттєвих помилок (3-4) (вище середнього рівня)	9
Добре Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу в неповному обсязі/ незначна кількість (1-2) суттєвих помилок (середній рівень)	7-8

Задовільно Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу в неповному обсязі/ значна кількість (3-5) суттєвих помилок/недоліків (нижче середнього рівня)	5-6
Незадовільно Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу є недостатнім і не задовольняє мінімальні вимоги за результатами навчання. З обов'язковим повторним курсом модулю (знання/вміння відсутні)	0-4

5. Організація та проведення семестрового контролю

5.1. Форма контролю – ЗАЛІК

5.2. Орієнтовний перелік питань для семестрового контролю:

1. Перші вітчизняні організації інвалідного спорту.
2. Значення адаптивного спорту у житті людей з обмеженими фізичними можливостями.
3. Генеза адаптивного спорту.
4. Особливості спортивної роботи з інвалідами.
5. Функціональні паралімпійські класифікації.
6. Спортивна підготовка інвалідів, які мають пошкодження опорно-рухового апарату.
7. Спортивна класифікація інвалідів, які мають пошкодження опорно-рухового апарату.
8. Спортивна підготовка осіб з вадами інтелекту.
9. Місце адаптивного спорту в міжнародній олімпійській системі.
10. Організація та проведення змагань у Паралімпійському спорті.
11. Міжнародний паралімпійський комітет та його діяльність.
12. Відбір та орієнтація неповносправних до занять паралімпійськими видами спорту.
13. Спеціальні обладнання у Паралімпійському спорті.
14. Діяльність Міжнародного Дефлімпійського комітету.
15. Практична діяльність фахівця з паралімпійського спорту.
16. Зародження та формування паралімпійського спорту.
17. Спортивна підготовка осіб з вадами слуху.
18. Особливості супроводу спортсменів-інвалідів.
19. Місце адаптивного спорту в міжнародній олімпійській системі.
20. Адаптивний спорт як соціальне явище.
21. Загальна характеристика Олімпійський руху.
22. Типологічна класифікація Олімпійського руху.
23. Характерні ознаки змагань Олімпійського руху.
24. Ігри осіб з інвалідністю в Олімпійському русі.
25. Генеза Паралімпійського руху.
26. Програма Паралімпійських ігор.
27. Використання мануально-м'язового тестування (ММТ) в класифікації осіб з ПОРА.

28. Загальна характеристика нозології пошкодженнями опорно-рухового апарату.
29. Загальні завдання занять спортом з особами з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
30. Спеціальні завдання занять спортом з особами з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
31. Корекційні завдання занять спортом з особами з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
32. Визначення рівня фізичної підготовленості осіб з пошкодженнями опорно-рухового апарату.
33. Табори активної реабілітації.
34. Визначення права участі в “Спеціальних Олімпіадах”.
35. Організація і проведення змагань за програмами Спеціальних Олімпіад.
36. Класифікація осіб з відхиленнями розумового розвитку.
37. Вікові групи учасників змагань за програмами “Спеціальних Олімпіад”.
38. Проблеми класифікації в сучасному адаптивному спорті.
39. Класифікація спортсменів з ураженням хребта і спинного мозку.
40. Класифікація спортсменів з церебральним паралічем.

5.3. Критерії оцінювання якості навчання за семестр (залік/екзамен)

Шкала відповідності оцінок

Оцінка	Кількість балів
Відмінно Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу в повному обсязі з незначною кількістю (1-2) несуттєвих помилок (вищий рівень)	90-100
Дуже добре Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу в повному обсязі зі значною кількістю (3-4) несуттєвих помилок (вище середнього рівня)	82-89
Добре Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу в неповному обсязі з незначною кількістю (1-2) суттєвих помилок (середній рівень)	75-81
Задовільно Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу в неповному обсязі зі значною кількістю (3-5) суттєвих помилок/недоліків (нижче середнього рівня)	69-74
Достатньо Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу в неповному обсязі, але достатнім, що задовольняє мінімальні вимоги за результатами навчання (нижче середнього рівня)	60-68
Незадовільно Засвоєння теоретичного/практичного матеріалу є недостатнім і не задовольняє мінімальні вимоги за результатами навчання З можливістю повторного складання заліку/іспиту (низький рівень)	35-59
Незадовільно	1-34

З обов'язковим повторним курсом (знання, вміння відсутні)	
---	--

Шкала оцінювання для залікових/екзаменаційних вимог за національною системою та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		Для екзамену, курсової роботи, практики	Для заліку
90-100	A	Відмінно	Зараховано
82-89	B	Добре	
74-81	C		
64-73	D	Задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання	Не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	Не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

6. Методичне забезпечення дисципліни:

1. Робоча навчальна програма.
2. Конспекти лекцій.
3. Навчальні посібники.
4. Збірка тестових та контрольних завдань для тематичного (модульного) оцінювання навчальних досягнень студентів.
5. Засоби підсумкового контролю (комплект друкованих завдань для підсумкового контролю).